

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۴/۰۱

آصف بهاند

د شهنواز باقر د شعر په بڼه کې

دولسمه برخه

د شهنواز باقر نوي انټريو او يو غزل

راتلونکي نسل ته مو جنگ نه بغير څه پريښي دي؟
ساه هم چې وځي رانه دوی ته وصيت نه کوو
د خاموشۍ په تار د شونډو دروازې وتړو
باقره! ولي د خپل حق غوښتو جرأت نه کوو

شهنواز باقر په دې ورستيو کې له «TTN NEWS» نومي تلویزیونه سره په يوه ځانگړي مرکه کې د خپلې شاعرۍ په باب نوي خبرې کړې دي، چې ځينې مهم ټکي يې دا دي:

– زما شاعري، زما د لمبه - لمبه ماحول او درد انځورونکی هنر دی،

– کوم څه چې په افغانستان او پښتونخوا کې تېرېږي، هغه دردونکي حقايق به د شعر په قالب کې انځوروم او تر خلکو به يې رسوم،

– په دې ورستيو کې دوه شعرونه په خلکو کې ډېر منل شوي دي او مقبوليت يې پيدا کړی دی (باچا خبره واوره، دا زما د وطن حال دی) په دې شعرونو کې ما د خپلې ټولني او خلکو دردونه او غوښتنې څومره چې توانېدلی يم، په هنري بڼه انځور کړي دي او بيا مي لوستونکو ته په مخ کې ايښي دي،

– هر څوک چې يو توری هم رازده کوي، زه يې خپل استاد گڼم، خو په شعر او شاعرۍ کې مي چې ډېر څه زده کړي دي له اتل افغان نه مي زده کړي دي او زه يې خپل استاد گڼم،

– زما هنري کارونه روان دي، پر ما باندې خلک او زما مورنۍ ژبه گرانه ده او ډېر حق راباندې لري، د همدې له پاره د خلکو نيکمرغي مي هيله ده او د خپلې مورنۍ ژبې د غنا له پاره به تر خپل وسه هلې ځلې کوم،

– تاسو لکه تل له ما نه هم د وروستي پيام غوښتنه وکړه، زما پيام دا دی:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خیر و لولئ

ما له ځان نه کربلا جوړه کړې ده او له دې سوځنده سیمې نه تاسو ته د شعر په نامه الفاظ راوباسم، تاسو یې د زړه په سترگو ولولئ او د دې لفظونو په مانا ځان پوه کړئ چې زه څه ویل غواړم. امن سولې ته قایل شئ، قلم راواخلئ او ټوپک ته نه ووايئ، په قلم کې علم دی، مینه ده او په انسان کې مینه او بنسټ پیدا کوي،

– زما په چاپیریال کې ټوپک کرل شوی دی، دا باید ږنگ شي او پر ځای یې مینه او وروري وکرل شي.

دا هم د باقر یو غزل:

تازه غزل، نوی تصویر

د ژوند د تېریدو ضرورتونه څومره ډیر دي
لاسونه زما دوه دي، او کارونه څومره ډیر دي
په ډېرو دلیلونو ورکولو شومه، ستړی
د خلکو په ذهنونو کې سوالونه څومره ډیر دي؟
د عشق په بصیرت دي؟ که د خپل وطن په حال؟
په دې بنا کې د زړونو تکلیفونه څومره ډیر دي
زما او ستا یوه نېنه د یو بل سره نشته
زما او ستا په کور کې صندوقونه څومره ډیر دي
هر چا د خاموشۍ جامې اغوستي دي باقره!
خبرې څومره ډیرې دي، غوږونه څومره ډیر دي

نور بیا